

Εισήγηση της Π.Ε. στο Πανελλαδικό Σώμα του NAP / απόφαση

Η εισήγηση της ΠΕ στο έκτακτο Πανελλαδικό Σώμα του NAP που πραγματοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 2004, **αποτελέσε και την απόφαση του σώματος.**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Έκτακτο Πανελλαδικό Σώμα του NAP συνέρχεται πέντε βδομάδες πριν από τις εκλογές της 7ης Μάρτη, σε μια περίοδο που το κύριο χαρακτηριστικό της είναι ο **συντονισμός όλων των καθεστωτικών δυνάμεων και των εφεδρειών τους σε ένα ενιαίο αντιδραστικό μέτωπο της αστικής εξουσίας για το αποφασιστικό προχώρημα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, την κλιμάκωση της αυταρχικής μετεξέλιξης του πολιτικού συστήματος για τη θωράκισή του απέναντι σε κάθε ανατρεπτική εργατική τάση που θα αμφισβητεί συνολικά την εξουσία του κεφαλαίου.** Την πολιτική συγκυρία καθορίζει η αποφασιστική και βαθιά αντιδραστική τομή στο πολιτικό σύστημα που επιχειρεί το μέτωπο αυτό με αφετηρία την αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ.

Την ίδια περίοδο, ωστόσο, χαρακτηρίζουν: οι αυξανόμενες εργατικές λαϊκές διαμαρτυρίες και αντιστάσεις κατά της αντεργατικής πολιτικής, το προχώρημα των μετωπικών κινήσεων και δραστηριοτήτων κατά του πολέμου, της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης και της ΕΕ, κατά της αντιλαϊκής, αντιδραστικής Ολυμπιάδας, αλλά και τα μικρά, συγκεκριμένα ωστόσο, βήματα συντονισμού των δυνάμεων που προωθούν τον πόλο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Οι εξελίξεις αυτές απαιτούν μια στρατηγικού χαρακτήρα απάντηση, στην επίθεση του ενιαίου μετώπου της αστικής εξουσίας, που θα μπορεί να εμπνεύσει - καθοδηγήσει ένα πρωτοπόρο εργατικό αριστερό δυναμικό στην κατεύθυνση της ανάπτυξης μαζικών εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων με στόχο την αναχαίτιση της αντεργατικής επίθεσης και την προώθηση συγκεκριμένων ρήξεων και ανατροπών στις πολιτικές των αναδιαρθρώσεων και αντιδραστικής θωράκισης του πολιτικού συστήματος. Που θα δώσει νέα ώθηση στις διαδικασίες πολιτικής ενοποίησης των αντικαπιταλιστικών εργατικών δυνάμεων των κινημάτων και μετώπων πάλης και θα ανοίγει νέους δρόμους συσπείρωσης στη στρατηγική της αντικαπιταλιστικής επανάστασης και κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Η ΠΕ θεωρεί ότι, στο πλαίσιο αυτών των κατευθύνσεων και εκτιμήσεων, το έκτακτο πανελλαδικό σώμα είναι αναγκαίο να συγκεντρώσει την προσοχή του:

Ρ στην προώθηση της πολιτικής του αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου ως συνολική απάντηση στην επίθεση του αστικού μπλοκ εξουσίας και ως άμεση προοπτική ενός προγράμματος ανάπτυξης των εργατικών αγώνων για την ανατροπή της επίθεσης αυτής.

Ρ στα καθήκοντα μας για τα επόμενα βήματα πολιτικής ενοποίησης του αριστερού αντικαπιταλιστικού δυναμικού για μια άλλη αριστερά

Ρ στο ζήτημα της ολόπλευρης, ιδεολογικής, πολιτικής και οργανωτικής προετοιμασίας του NAP και της νΚΑ για να δώσουμε αποτελεσματικά, μέσα από το ΜΕΡΑ, τη μάχη των εκλογών.

A. - Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ - ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

Η αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ, προκλήθηκε από την διαρκώς, και παρά τους διάφορους κυβερνητικούς ελιγμούς, ογκούμενη λαϊκή αγανάκτηση απέναντι στο Σημιτικό εκσυγχρονισμό και στο γενικότερο εκφυλισμό της εξουσίας του ΠΑΣΟΚ. Είναι φανερό ότι επελέγη, τελικά, η λύση της αλλαγής ηγεσίας, λόγω της ανησυχίας των αστικών κέντρων εξουσίας ότι η αναμενόμενη μεγάλη εκλογική ήττα του Σημίτη θα δημιουργούσε, ενδεχομένως, κάποιες ρωγμές στο σύστημα θετικές για το εργατικό κίνημα και την αριστερά. Πρόκειται

αναμφίβολα για μια επιχείρηση «από τα πάνω» ανασυγκρότησης του ΠΑΣΟΚ, στη βάση μιας πιο δεξιάς πολιτικής, με στόχο την ενσωμάτωση της λαϊκής διαμαρτυρίας που έδειχνε να στρέφεται εκλογικά, κυρίως προς τα δεξιά αλλά και προς τα αριστερά. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκουν οι εκλογές να γίνουν σε κλίμα αυξημένης πόλωσης. Να κυριαρχήσουν εκλογικά το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ να καθηλωθεί η αριστερά και, σε κάθε περίπτωση, το ΠΑΣΟΚ να είναι μέσα στο παιχνίδι υπολογίζοντας, τουλάχιστον, σε μια γρήγορη επιστροφή στην κυβέρνηση.

Η όλη εξέλιξη στο ζήτημα της αλλαγής ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ όπως άρχισε να διαμορφώνεται από το καλοκαίρι, φανερώνουν ορισμένες γενικότερες τάσεις στο αστικό πολιτικό σύστημα. Πρέπει να τις δούμε σε συνδυασμό με τον τρόπο ανάδειξης του Χρυσοχοϊδή στη θέση του ΓΓ αλλά και με τη γενικότερη πορεία μετάλλαξης του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια με ιδιαίτερη επίδραση σ' αυτήν των ισχυρών κέντρων εξουσίας των ΗΠΑ. Γίνεται πιο συστηματική και ανοικτή η παρέμβαση και η επιδίωξη ενίσχυσης των θέσεων τους στο πολιτικό σύστημα των διαφόρων τμημάτων της αστικής τάξης και των ιμπεριαλιστικών κέντρων των ΗΠΑ και της ΕΕ. Η παρέμβαση του κεφαλαίου στις πολιτικές εξελίξεις και στη διαμόρφωση του πολιτικού συστήματος είναι πιο άμεση σε βάρος της σχετικής αυτοτέλειας των αστικών πολιτικών κομμάτων. Ιδιαίτερη εξέλιξη αποτελεί η ενίσχυση του πρωθυπουργικοκεντρικού συστήματος εξουσίας και του προεδροκεντρικού συστήματος διοίκησης των αστικών κομμάτων (άμεση εκλογή από τη «βάση» προέδρου στο ΠΑΣΟΚ) με αποτέλεσμα τον ακόμα μεγαλύτερο έλεγχο των «ηγετών» από τα πραγματικά κέντρα εξουσίας.

Η διαδικασία «απόσυρσης» του Σημίτη και προώθησης του Γιωργάκη στην αρχηγία του ΠΑΣΟΚ αποτελεί την πιο άμεση αυταρχική και έξω από τις τυπικές διαδικασίες και τα όποια προσχήματα επέμβαση των πιο πάνω κέντρων. Δεν τους άφησαν ούτε τα περιθώρια να εκφράσουν τις ιδιαίτερες προσωπικές τους επιδιώξεις ούτε να τηρήσουν τις «δημοκρατικές διαδικασίες» του κόμματος τους. Η χωρίς αντιδράσεις και ταχύτατη επιβολή στον κόσμο του ΠΑΣΟΚ των «λύσεων» που προετοιμάζουν «γι' αυτούς χωρίς αυτούς», τη μια ο Σημίτης «ισχυρό χαρτί» και την επομένη στο περιθώριο, είναι αποτέλεσμα της παρέμβασης των ισχυρών μηχανισμών εξουσίας που λειτουργούν ενιαία σε όλα τα επίπεδα της οικονομίας, της πολιτικής, των ΜΜΕ κλπ. Η συντονισμένη και ευρείας έκτασης εκστρατεία διαμόρφωσης κλίματος αλλαγής ηγεσίας και «καθολικής αποδοχής» του νέου εκλεκτού του συστήματος αποκαλύπτει τους σχεδιασμούς τους. Με τον τρόπο αυτό σηματοδοτούν τη γενικότερη επιδίωξη τους να στρέψουν το ΠΑΣΟΚ και όλο το πολιτικό σύστημα ακόμη πιο δεξιά και να διασφαλίσουν το πέρασμα της αντεργατικής αυταρχικής πολιτικής τους. Είναι φανερό ότι στην κατεύθυνση αυτή τους εξυπηρετεί το δικομματικό σύστημα εναλλαγής στην κυβερνητική εξουσία, δεν επιθυμούν την κατάρρευση η/ και διάσπαση του ΠΑΣΟΚ, αντίθετα το στηρίζουν ως βασικό εργαλείο της πολιτικής τους είτε ως κυβέρνηση είτε ως αντιπολίτευση. Το ΠΑΣΟΚ έχει αποδειχτεί ως το πιο ευέλικτο - προσαρμόσιμο και, επομένως, αποτελεσματικό εργαλείο επίδρασης του αστικού μπλοκ εξουσίας στο πολιτικό σύστημα, αφού ενσωματώνει, σε κάθε φάση της διαρκούς αντεργατικής επίθεσης, τις λαϊκές διαμαρτυρίες.

Οι εξελίξεις αυτές καθορίζονται, τελικά, από τις γενικότερες τάσεις της σημερινής εποχής και τις οποίες έχουμε αναλύσει σε προηγούμενες αποφάσεις μας. Βρισκόμαστε σε μια ιστορική περίοδο που την αφετηρία της έχει σηματοδοτήσει η ιμπεριαλιστική τρομοκρατική εκστρατεία. Που χαρακτηρίζεται από μια βαθιά κρίση, μια συνολική κάμψη των αντιδραστικών πολιτικών και μετασχηματισμών του ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Είναι μια περίοδος όπου εντείνονται οι αντιφάσεις της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής του κεφαλαίου. Που οξύνονται τα κρισιμακά φαινόμενα σε σχέση με τα ποσοστά κέρδους, την απόδοση των νέων μορφών εκμετάλλευσης, τους ρυθμούς και τις προοπτικές της οικονομικής «ανάπτυξης», την διαχείριση των διαρθρωτικών κοινωνικών προβλημάτων, (κατακερματισμένη απασχόληση, χρόνος εργασίας, ανεργία, μετανάστευση, σχέση εργασίας-παιδείας, παραγωγής—περιβαλλοντικής καταστροφής κλπ). Που εντείνονται απότομα οι ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και οξύνονται όλο και περισσότερο οι ταξικές αντιθέσεις κεφαλαίου-εργασίας. Στο πλαίσιο αυτό δημιουργούνται νέες τάσεις και δυνατότητες αμφισβήτησης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, της ιδεολογικής - πολιτιστικής κυριαρχίας του κεφαλαίου και των αρνητικών συσχετισμών σε βάρος των δυνάμεων της εργασίας. Στη βάση αυτή γίνεται πιο ρεαλιστική η δυνατότητα του μετώπου της εργατικής πολιτικής, της αντικαπιταλιστικής επανάστασης και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Για να ακυρώσει αυτές τις δυνατότητες το κεφάλαιο και ο ιμπεριαλισμός προωθεί μια συνολική ποιοτική αναδιάρθρωση του πολιτικού συστήματος, των κρατικών και άλλων θεσμών (δικαστικό σύστημα, κόμματα, συνδικάτα κ), στην κατεύθυνση ακόμη πιο αντιδραστικής, αυταρχικής, ολοκληρωτικής μετάλλαξης της αστικής δημοκρατίας.

Η συνεχιζόμενη και εντεινόμενη σε όλα τα επίπεδα επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, έρχεται όλο και περισσότερο αντιμέτωπη με τις αυξανόμενες αντιστάσεις: Η αντίσταση του Ιρακινού λαού απέναντι στην αμερικανο-βρετανική κατοχή μεταβάλλει τα δεδομένα, δημιουργώντας σημαντικό κόστος στις

ΗΠΑ που αναζητούν πλέον εναγωνίως τη στήριξη της κατοχής και από άλλες δυνάμεις μέσω ενός περιορισμένου ρόλου του ΟΗΕ. Η ηρωική ιντιφάντα εμποδίζει την υλοποίηση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων και δημιουργεί συνεχή αστάθεια στις δυνάμεις του συμβιβασμού. Μαζικές είναι οι αντιδράσεις του Κουβανέζικου λαού στις απειλές του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Δυναμώνουν οι εργατικές-λαϊκές αντιστάσεις στο εσωτερικό των καπιταλιστικών χωρών, όπως φάνηκε από το βροντερό όχι των Σουηδών εργαζομένων στο δημοψήφισμα για το ευρώ, αλλά και από τους αναπτυσσόμενους αγώνες εναντίον των σχεδίων κατεδάφισης του «κράτους πρόνοιας» (Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία).

Την ίδια στιγμή η οικονομική ύφεση-κρίση βαθαίνει, καθώς οι ενδείξεις ανάκαμψης της αμερικάνικης οικονομίας στηρίζονται σχεδόν αποκλειστικά στις τεράστιες πολεμικές δαπάνες, ενώ στην Ε.Ε. εξαπλώνονται ακόμη περισσότερο η ανεργία και η φτώχεια.

Μέσα στα πλαίσια αυτά οξύνονται όλες οι οικονομικές - κοινωνικές αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί. Χαρακτηριστικές είναι ορισμένες εξελίξεις όπως: Η κατάρρευση της τελευταίας Συνόδου του ΠΟΕ. Οι αντιθέσεις των ΗΠΑ με Γαλλία, Γερμανία και Ρωσία για τη μοιρασιά της λείας στο Ιράκ. Οι αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό της Ε.Ε. εν όψει του ευρωσυντάγματος, της αναθεώρησης της ΚΑΠ και της προώθησης της στρατιωτικής δομής της Ε.Ε. Ιδιαίτερα στην Ε.Ε., με την ενίσχυση του γαλλογερμανικού άξονα, μπροστά και στις ανάγκες της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της οικονομίας της και υπό το βάρος της κρίσης κλιμακώνεται η προσπάθεια του κεφαλαίου για την επιβολή ενός αντιδραστικού κοινωνικού μοντέλου με βάση και τις κατευθύνσεις της Λισσαβόνας (ελαστικοποίηση εργασιακών σχέσεων, ασφαλιστικό, ιδιωτικοποιήσεις) αλλά και για το βάθεμα του αυταρχικού αντιδημοκρατικού πλαισίου κατά των δικαιωμάτων και των αγώνων (νέος τρομονόμος, αστυνομική και δικαστική συνεργασία με ΗΠΑ, ευρωφακέλωμα ακόμη και με βιομετρικά στοιχεία κλπ).

Το συνολικό χαρακτηριστικό των εξελίξεων είναι από τη μια η κλιμάκωση της αντιδραστικής επίθεσης του κεφαλαίου για την αποφασιστική προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και ενός αυταρχικού πλέγματος στις κοινωνικές, πολιτικές και διεθνείς σχέσεις και από την άλλη η τάση ανάπτυξης με πιο μόνιμο τρόπο των αντιστάσεων και των αγώνων κατά του πολέμου, της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης και της αντεργατικής πολιτικής.

Στη χώρα μας, οι πρόσφατες εξελίξεις σηματοδοτούν μια περίοδο αναδιαμόρφωσης του πολιτικού συστήματος. Οι κυρίαρχες δυνάμεις επιδιώκουν να ολοκληρωθεί ποιοτικά και να θωρακισθεί ο νέος αντιδραστικός πολιτικός συνασπισμός εξουσίας, ηγεμονίας και ενσωμάτωσης των εργαζομένων, που οικοδομείται ήδη από το 89, κάτω από την ψευδοανανεωτική καμπάνια για το «τέλος της μεταπολίτευσης». Δεν πρόκειται απλά για την ενίσχυση του δικομματισμού, τον ρόλο των Μ.Μ.Ε. και των «διαπλεκομένων», τις νέες αυταρχικές δομές, κ.λ.π. Πρόκειται για μια συνολική αντιδραστική ανασυγκρότηση και διεύρυνση όλων των βασικών μοχλών της πολιτικής χειραγώγησης, με στόχο να παραλύσουν τις αγωνιστικές διαθέσεις και διεκδικήσεις, να προωθήσουν την παραπέρα αντιδραστική στροφή του πολιτικού συστήματος και να εδραιώσουν ως "μονόδρομο" την αστική πολιτική στα πλαίσια της οποίας πρέπει να γίνει η όποια επιλογή.

Το ΠΑΣΟΚ, με τη νέα ηγεσία του, σε μια εκσυγχρονισμένη παραλλαγή της πάγιας τακτικής του επιχειρεί να πείσει την αστική τάξη ότι μπορεί να αποτελέσει και στη φάση αυτή τον κύριο εκφραστή του ενιαίου αστικού μετώπου εξουσίας. Ότι μπορεί να προωθήσει παραπέρα την αντιδραστική μετάλλαξη του πολιτικού συστήματος και τις αναγκαίες για το κεφάλαιο αναδιαρθρώσεις, μεταλλασσόμενο και το ίδιο στην κατεύθυνση των προτύπων του αμερικάνικου κομματικού - πολιτικού συστήματος. Στη λογική αυτή διευρύνει τη λεγόμενη «ευρεία δημοκρατική παράταξη» με στελέχη της κεντροδεξιάς αλλά και με πρώην - μεταλλαγμένους αριστερούς. Ότι είναι ο πιο ικανός διαχειριστής της πολιτικής της, ειδικά σε κρίσιμα ζητήματα όπως τα μεγάλα έργα, η διαχείριση του Γ ΚΠΣ, οι Ολυμπιακοί Αγώνες κλπ, διασφαλίζοντας την ενσωμάτωση του εργατικού κινήματος ακόμη και σε συνθήκες νεοσυντηρητικής πολιτικής. Ταυτόχρονα επιχειρεί να πείσει τους εργαζόμενους να συναινέσουν στις νεοφιλελεύθερες επιλογές που εντάσσονται στο πλαίσιο των αντεργατικών αναδιαρθρώσεων της Λισσαβόνας, των ιδιωτικοποιήσεων, της ελαστικής εργασίας κλπ, στο όνομα της «συμμετοχικής δημοκρατίας» και με αντάλλαγμα ένα κακέκτυπο του «παπανδρεϊκού

λαϊκισμού», τις υποσχέσεις για "κοινωνική ευαισθησία" και τα απατηλά ψίχουλα των διάφορων "κοινωνικών πακέτων".

Η Ν.Δ. διεκδικεί την υποστήριξη της αστικής τάξης ως ο πιο συνεπής και χωρίς όρια εκφραστής αυτής της πολιτικής, σε συνθήκες πιο δύσκολες γι' αυτήν μετά την αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ. Με τον αέρα της διαφοράς που της έδιναν μέχρι τελευταία οι δημοσκοπήσεις να μειώνεται, προσπαθεί να κρατήσει εκείνο το τμήμα της σημερινής ποσοτικής υπεροχής της που της χρειάζεται για να γίνει κυβέρνηση. Εντείνει την δημαγωγία και τον λαϊκισμό ποντάροντας στα οξυμένα λαϊκά και γενικότερα κοινωνικά προβλήματα. Θέλει να αποδείξει όχι μόνο ότι είναι πιο ικανός διαχειριστής της αστικής εξουσίας αλλά ότι έχει την ικανότητα να αποτελέσει το μοχλό της γενικότερης αντιδραστικής μετάλλαξης του πολιτικού συστήματος, να ηγείται του ενιαίου μετώπου της αστικής πολιτικής και να διασφαλίζει τη συναίνεση της αντιπολίτευσης και ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων.

Ωστόσο, παραμένει ως βασική αδυναμία της η έλλειψη ικανότητας ενσωμάτωσης των κοινωνικών αντιστάσεων - γι' αυτό κάτι ψελλίζει για ένα είδος "κοινωνικού συμβολαίου". Πορεύεται τελικά με το άγχος μιας "παρένθεσης" διακυβέρνησης και επιχειρεί να καλύψει αυτές τις αδυναμίες με "ανοίγματα" προς τα Αριστερά.

Η ρεφορμιστική και η διαχειριστική αριστερά αισθάνεται, ήδη, την πίεση των εξελίξεων αυτών. Διαφεύδεται, για άλλη μια φορά, η ελπίδα να «τσιμπήσει» κάτι από τη «φθορά» του ΠΑΣΟΚ. Θα βρεθεί πάλι σε θέση άμυνας, αποκαλύπτοντας το βασικό της πρόβλημα που είναι το έλλειμμα στρατηγικής να αντιδράσει στις εξελίξεις με μια συνολική ανατρεπτική λογική και πρακτική που να δίνει έκφραση και διέξοδο στις ριζοσπαστικές διαθέσεις του αριστερού κόσμου. Στον ευρύτερο χώρο της ριζοσπαστικής αριστεράς θα επιταχυνθεί το αδιέξοδο των επιλογών δορυφοροποίησης αλλά και των μοναχικών δρόμων. Είναι σίγουρο, επίσης, πως η γενικότερη πίεση στην αριστερά θα εκδηλωθεί και στην εκλογική παρέμβαση όλης της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Στη διαδικασία αυτή διαμορφώνεται, ήδη, ένα, όλο και πιο έντονο, κλίμα συζητήσεων και αναζητήσεων για τις στρατηγικές επιλογές, τις πολιτικές πλατφόρμες, την ενότητα και τις προοπτικές της αριστεράς. Δημιουργούνται, έτσι, σημαντικές προκλήσεις και δυνατότητες επίδρασης της μετωπικής πολιτικής γραμμής του ΝΑΡ και του ΜΕΡΑ.

Ο ΣΥΝ υφίσταται ασφυκτική την πίεση των εξελίξεων στο ΠΑΣΟΚ και στο πολιτικό σύστημα γενικότερα, με φανερό τον κίνδυνο να μείνει εκτός Βουλής.

Σε συνεργασία με τμήματα της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, προωθεί την πρόταση του «αντινεοφιλελεύθερου μετώπου», ανοίγει πιο συστηματικά μέτωπο κατά του δικομματισμού και της κυβερνητικής πολιτικής, επιδιώκοντας να διαχωρίζει τη θέση του από την κεντροαριστερά. Στρατηγικά, ωστόσο, δεν διαφοροποιείται από αυτήν, αφού κινείται σταθερά στη λογική των κυρίαρχων πολιτικών και ιδιαίτερα αυτών της Ε.Ε. Οι πολιτικές του αναζητήσεις και προτάσεις, τελικά, αφορούν στις διάφορες παραλλαγές αυτών των πολιτικών. Αυτός είναι και ο βασικός λόγος της αυξανόμενης διαρροής ψηφοφόρων, οπαδών και στελεχών του προς το «νέο ΠΑΣΟΚ». Αυτή την εξέλιξη προσπαθεί να αντισταθμίσει με «ανοίγματα» σε απόψεις και σε δυνάμεις των κινημάτων κατά της παγκοσμιοποίησης και του πολέμου, του οικολογικού κ.α.

Το ΚΚΕ προβάλλει την πολιτική του «αντιμονοπωλιακού μετώπου». Ενισχύει τη ρητορική του κατά των αναδιαρθρώσεων του κεφαλαίου, της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, ανοίγοντας μέτωπο και απέναντι στη Ν.Δ., πάντα όμως μέσα στα πλαίσια της "λαϊκής εξουσίας - οικονομίας" και χωρίς συνολική αντικαπιταλιστική ανατρεπτική λογική. Αυτό φαίνεται καθαρά σε Δήμους και άλλους φορείς όπου ασκεί διοίκηση εφαρμόζοντας διαχειριστική πολιτική.

Στους μαζικούς κοινωνικούς χώρους εφαρμόζει ρεφορμιστική και σεχταριστική πρακτική υποβαθμίζοντας από τη μια το αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο του κινήματος και από την άλλη προωθώντας κομματικοκεντρικές

επιλογές .

Το γενικότερο συμπέρασμα είναι ότι για να αντιμετωπισθεί αυτός ο νέος αντιδραστικός πολιτικός συνασπισμός απαιτείται μια άλλη, διαφορετική σε περιεχόμενο και μορφή , εργατική αριστερή πολιτική, ένα μεσομακροπρόθεσμο αγωνιστικό πρόγραμμα αντιστάσεων και ανατροπών , με αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική προοπτική.

Β. - ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ - Ο ΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΜΑΧΗ.

Στις συνθήκες αυτές αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία η πολιτική μας για την ανάπτυξη κοινωνικοπολιτικού ρεύματος αντίστασης, ρήξης και ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής και των διαχειριστών της, για τη συγκρότηση και πολιτική παρέμβαση μιας άλλης ανεξάρτητης - αντικαπιταλιστικής αριστεράς, την επαναθεμελίωση της κομμουνιστικής απελευθερωτικής προοπτικής και την ανασυγκρότηση του NAP. **Η πολιτική του ΑΕΜ αποτελεί, στην πραγματικότητα, την τρίτη, ολοκληρωμένη, πολιτική πλατφόρμα που προωθείται στον ευρύτερο χώρο της αριστεράς, όχι μόνο σε επίπεδο διατυπώσεων και ζύμωσης αλλά και σαν απόπειρα πρακτικής εφαρμογής. Που επιδιώκει να απαντήσει, με συνολικό και μακροπρόθεσμο τρόπο, στα επίκαιρα προβλήματα της αναγέννησης του εργατικού κινήματος, της ανασυγκρότησης και της ενότητας της αριστεράς με την ανάδειξη της εργατικής πολιτικής ως περιεχομένου και κριτηρίου διαμόρφωσης στρατηγικής και πολιτικής.**

Στο χώρο της ριζοσπαστικής Αριστεράς έχει διατυπωθεί και προωθείται από το NAP, το ΜΕΡΑ, από αριστερές κινήσεις και αγωνιστές, η πολιτική της δημιουργίας μετώπου όλων των ριζοσπαστικών αντικαπιταλιστικών δυνάμεων για τη συγκρότηση ενός διακριτού και υπολογίσιμου πόλου της άλλης αριστεράς που θα εκφράζει τα μαχόμενα ανεξάρτητα αντικαπιταλιστικά τμήματα των εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων, των κινημάτων και των μετώπων κατά του πολέμου, της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, της αντικαπιταλιστικής οικολογίας, των δημοκρατικών δικαιωμάτων κλπ. Πρόκειται, πρακτικά, για τη μόνη μετωπική πρόταση στο χώρο της ριζοσπαστικής αριστεράς που στοχεύει στην πολιτική ενοποίηση του δυναμικού αυτού και διαφοροποιείται στην πράξη από τις αδιέξοδες επιλογές της δορυφοροποίησης προς τη ρεφορμιστική και τη διαχειριστική Αριστερά, τις προτάσεις για μια «εξωκοινοβουλευτική παναριστερά» και της πρακτικής του περιορισμού στην «παρέμβαση στο χώρο» και στις "μοναχικές πορείες.

Με ιδιαίτερη ένταση τίθεται, ωστόσο, το ερώτημα γιατί δεν έχουν πραγματοποιηθεί ουσιαστικά βήματα στην κατεύθυνση ενός κοινωνικοπολιτικού ρεύματος που θα αντιστέκεται και θα δημιουργεί προϋποθέσεις ρήξης και ανατροπής της αντεργατικής επίθεσης και θα ανοίγει δρόμους για τη δημιουργία του πόλου της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Γιατί υπάρχει αυτή η αναντιστοιχία ανάμεσα στο προχώρημα του αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου και στις διαθέσεις ενός ευρύτερου ριζοσπαστικού δυναμικού όπως αυτές καταγράφηκαν στα μαζικά κινήματα και στα μέτωπα κατά του πολέμου, της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, της ΕΕ, του αυταρχισμού και της κρατικής τρομοκρατίας. Οι θετικές εμπειρίες από την παρέμβαση μας σε εργατικούς αγώνες, όπως στους ΟΤΑ, σε αρχαιρεσίες σωματείων εργαζομένων (πχ δάσκαλοι Αττικής), σε εκλογές επιστημονικών επιμελητηρίων (ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕΕ), αλλά και στα μετωπικά σχήματα της «Πρωτοβουλίας», του αντιπολεμικού αγώνα και των αριστερών κινήσεων δεν έχουν αξιοποιηθεί στην κατεύθυνση αυτή.

Σε μια περίοδο που σε ένα πρωτοπόρο δυναμικό γίνεται συνείδηση ότι η δεκαετία 2000 είναι και θα γίνει ακόμη πιο διαφορετική από αυτήν του '90. Ο καπιταλισμός στα μάτια των εργαζομένων δεν μοιάζει ικανός να λύσει τα προβλήματα τους. Κάτω από την αυξανόμενη και επείγουσα ανάγκη συνολικής αντιπαράθεσης με τον καπιταλισμό έχει αρχίσει να ξεπερνιέται το πρώτο πάγωμα από την ήττα του εργατικού κινήματος και την κατάρρευση του «υπαρκτού σοσιαλισμού», ενώ, ταυτόχρονα, συνειδητοποιείται, όλο και περισσότερο, το στρατηγικό έλλειμμα στο εργατικό κίνημα και την αριστερά. Η δομική κρίση του καπιταλισμού, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, η αντεργατική επίθεση και η αντιδραστική αναμόρφωση των αστικών πολιτικών θεσμών προκαλούν την αγωνιστική κίνηση ευρύτερων εργατικών μαζών. Τα κινήματα κατά της καπιταλιστικής «παγκοσμιοποίησης» , οι αντιπολεμικές - αντιϊμπεριαλιστικές κινητοποιήσεις και οι αυξανόμενες εργατικές αντιστάσεις στο εσωτερικό των καπιταλιστικών χωρών, προκαλούν σημαντικές αλλαγές στις συνειδήσεις των εργαζομένων, ανακατατάξεις στο εργατικό και αριστερό κίνημα αλλά και νέες αναζητήσεις και ζυμώσεις για ένα άλλο εργατικό κίνημα, για μια άλλη αριστερά.

Στη χώρα μας, έχει τεθεί για συζήτηση και δράση, το τελευταίο χρονικό διάστημα με πιο συγκεκριμένους όρους, πολιτικούς και κινήματος, το ζήτημα ενός τρίτου πόλου της αριστεράς σε αντικαπιταλιστική επαναστατική κατεύθυνση και ένα δυναμικό αγωνιστών των σημερινών και των προηγούμενων κινήματων αναζητά έκφραση σε μια τέτοια γραμμή. Το πρόβλημα είναι ότι δεν έχει αναδειχτεί ως πρωταρχικό και επείγον ζήτημα για τη ριζοσπαστική αριστερά. Στην αδυναμία αυτή της ριζοσπαστικής αριστεράς εκφράζονται με συμπεκνωμένο τρόπο όλες οι στρατηγικές αντιφάσεις της καθώς και οι θεμελιακές ελλείψεις της στην κοινωνική σύνθεση και αναφορά στην εργατική τάξη. Στο θέμα αυτό δεν πρέπει να έχουμε καμιά ταλάντευση. **Όσο δεν ανοίγει ο δρόμος για μια πολιτική ενοποίηση των δυνάμεων της επαναστατικής αριστεράς και αυτές παραμένουν κατακερματισμένες και ικανές να παρεμβαίνουν μόνο στα κινήματα και στα μέτωπα πάλης, τόσο οι τάσεις φυγής προς διάφορες πιο «βολικές» επιλογές καθώς και τα φαινόμενα των εσωτερικών κρίσεων θα οξύνονται ενώ θα αναπαράγονται με αυξανόμενη ένταση διαδικασίες μικροαστικού εκφυλισμού.**

Μελετώντας τα φαινόμενα αυτά, όχι με όρους μεταφυσικής, αλλά με τη μαρξιστική θεωρία, θα πρέπει να τονίζουμε διαρκώς ότι, οι δυνάμεις εκείνες που θα καταφέρουν να εμπνεύσουν, να δράσουν πρωτοπόρα και να πείσουν στην κατεύθυνση αυτή θα δικαιωθούν ιστορικά, οι θεωρητικές, ιδεολογικές και πολιτικές αντιλήψεις τους θα αποκτήσουν μεγάλη επιρροή και, κυρίως, το πρόγραμμά τους θα ηγεμονεύσει. Στο πεδίο αυτό δημιουργείται η πρόκληση να δράσουν αποφασιστικά το NAP, το ΜΕΡΑ και όλοι οι αγωνιστές που αναζητούν μια τέτοια πολιτική έκφραση.

Θα πρέπει, ωστόσο, να έχουμε σαφή εικόνα και εκτίμηση των δυσκολιών και των εμποδίων που παρεμβάλλονται στην προσπάθεια αυτή, αναλύοντας και αφομοιώνοντας την εμπειρία από προηγούμενες απόπειρες. Η αστική τάξη και στη χώρα μας έχει μεγάλη εμπειρία στο κτύπημα του επαναστατικού κινήματος και στην περιθωριοποίηση των εργατικών επαναστατικών τάσεων και αναζητήσεων. Η τρομοκρατική εκστρατεία του περασμένου χρόνου αλλά και η νέα φάση της που προετοιμάζεται, η συστηματική συκοφαντική εκστρατεία κατά των ιδεών της αντίστασης και της επανάστασης, οι ανοικτές και οι συγκαλυμμένες απειλές κατά της ριζοσπαστικής αριστεράς συνεχίζονται από τους εκπροσώπους του κατεστημένου. Το ολοκληρωτικό αντιδραστικό πλαίσιο που οικοδομείται σε όλα τα επίπεδα, στο νομικό, στους αστικούς θεσμούς, στους κρατικούς μηχανισμούς και ιδιαίτερα στους κατασταλτικούς έχει στόχο να αποτρέψει, με όλα τα μέσα, μια νέα άνοδο του εργατικού και ειδικότερα του επαναστατικού κινήματος.

Ταυτόχρονα αυξάνουν οι πιέσεις της ρεφορμιστικής και της διαχειριστικής αριστεράς πάνω στο χώρο της ριζοσπαστικής αριστεράς. Το γενικό χαρακτηριστικό είναι οι προσαρμογές της πολιτικής των ρεφορμιστικών δυνάμεων, με στόχο μια νέα ενσωμάτωση -εκλογική και ιδεολογική- των ριζοσπαστικών, αντικαπιταλιστικών τάσεων στους εργαζόμενους και στον κόσμο της αριστεράς. Επιδίωξη τους είναι να προσεταιριστούν τις αντικαπιταλιστικές δυνάμεις και, στο βαθμό που δεν το καταφέρνουν, να «στριμώχνουν» τις αριστερές τάσεις περιορίζοντας την παρουσία τους στο επίπεδο του μαζικού κινήματος και υπονομεύοντας κάθε προσπάθεια αυτοτελούς πολιτικής συγκρότησης και δημιουργίας ενός άλλου τρίτου πόλου στην αριστερά. Οι δυσκολίες αυτές, τόσο στο γενικότερο όσο και στο πιο συγκεκριμένο αριστερό πολιτικό πλαίσιο, αναπαράγουν απόψεις και τάσεις που οδηγούν, τελικά, στην ανοικτή ή συγκαλυμμένη άρνηση ή υποτίμηση του συνολικού πολιτικού αγώνα, στη μη προώθηση του πόλου μιας άλλης αριστεράς και, στην πράξη, στο συμβιβασμό με τον υπάρχοντα συσχετισμό στην αριστερά.

Θα πρέπει να απαντήσουμε συγκεκριμένα, πειστικά και με τη μεγαλύτερη δυνατή σαφήνεια για το πώς θα περάσουμε μέσα από αυτές τις συμπληγάδες, αξιοποιώντας τις δυνατότητες της εποχής και, κυρίως, αυτές που άνοιξαν οι αγώνες μας. Για να διαμορφώσουμε, σε αυτές τις βάσεις, ένα νέο κλίμα αισιοδοξίας και έμπνευσης για τις μάχες που έρχονται και που θα τοποθετεί στις πραγματικές πολιτικές διαστάσεις τους τα φαινόμενα κρίσης στη ριζοσπαστική αριστερά και θα δημιουργεί, έτσι, τους υλικούς, πολιτικούς και οργανωτικούς, όρους υπέρβασης τους.

Αυτές τις δυσκολίες καθώς και την αρνητική επίδραση των γενικότερων συσχετισμών σε κάθε πρωτοβουλία για την εφ' όλης της ύλης παρέμβαση της επαναστατικής αριστεράς τις έχουμε εντοπίσει και σε προηγούμενες αποφάσεις μας. Δεν λειτουργήσαμε, όμως, ως Π.Ε., ως Γραφείο και συνολικά ως NAP, με αποφασιστικότητα, προσανατολίζοντας το σύνολο των δυνάμεών μας στον κεντρικό στόχο της πολιτικής μας. Αυτή η έλλειψη - εκτός από τις μόνιμες αδυναμίες μας - στη συγκεκριμένη περίπτωση **οφείλεται:**

- Στην ταλάντευση και μη αποφασιστική παρέμβαση του Γραφείου της Π.Ε. και των οργανώσεων του NAP.
- Σε αναπάντητα ερωτήματα ή και ενστάσεις για τη δυνατότητα συνολικής πολιτικής συγκρότησης της ριζοσπαστικής αριστεράς.
- Σε ερωτήματα και προβληματισμούς για την αναγκαιότητα αυτοτελούς διαδικασίας συσπείρωσης των δυνάμεων που ενδιαφέρονται για τον πόλο την στιγμή που λειτουργούν ήδη σχήματα όπως το ΜΕΡΑ ως συνολική πολιτική παρέμβαση, η Πρωτοβουλία ως κοινωνικοπολιτικό μετωπικό σχήμα, οι συσπειρώσεις στους μαζικούς χώρους και οι αριστερές κινήσεις στις πόλεις.
- Η ευθύνη μας βρίσκεται ακριβώς στο ότι δεν αντιμετωπίσαμε ολοκληρωμένα από ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική σκοπιά, με συστηματικό τρόπο και με την απαιτούμενη επιμονή τα προβλήματα αυτά και δεν οργανώσαμε με την αντίστοιχη αποφασιστικότητα όλη την προσπάθεια μας.

Στη λογική αυτή, έχει πρωταρχική σημασία να υπογραμμίσουμε με τον πιο έντονο τρόπο ότι το στοίχημα της πολιτικής συγκρότησης και παρουσίας της εργατικής πολιτικής και της επαναστατικής αριστεράς με τη δημιουργία τρίτου πόλου δεν έληξε στη δεκαετία του '90, αντίθετα, όλα δείχνουν ότι θα παιχτεί σε αυτή την περίοδο.

Το ζητούμενο, επομένως, για το NAP, το ΜΕΡΑ και όλες τις δυνάμεις που κινούνται στην κατεύθυνση αυτή, είναι να επεξεργαστούν συλλογικά και με όρους κινήματος ένα αντίστοιχο **μεσοχρόνιο σχέδιο αναγέννησης του εργατικού και αριστερού κινήματος. Που θα μπορεί να συνδυάζει την αναγκαιότητα και την προοπτική της αντικαπιταλιστικής επανάστασης - κομμουνιστικής απελευθέρωσης με τη γραμμή του ΑΕΜ και που θα απαντά συγκεκριμένα και στην ανάγκη ενός πολιτικού προγράμματος με στόχους και γραμμή πάλης για ρήξεις και ανατροπές στην αστική πολιτική, για την πραγματοποίηση άμεσων και αποφασιστικών βημάτων για ένα νέο εργατικό κίνημα και για μια άλλη αριστερά.**

Για να έχουμε θετικά αποτελέσματα και να προχωρήσουμε πρακτικά στη γραμμή αυτή θα χρειαστεί να κάνουμε συστηματική και επίπονη δουλειά για να φρεσκάρουμε πολιτικά τη στρατηγική και τακτική μας, την πολιτική του ΑΕΜ, εμπλουτίζοντας την με τη θεωρητική και πολιτική επεξεργασία των συμπερασμάτων από τις πρόσφατες εμπειρίες μας από τους εργατικούς και νεολαιίστικους αγώνες, από την παρέμβαση μας στα σωματεία και σε άλλους μαζικούς φορείς, στα κινήματα και στα μέτωπα πάλης. Βασική προϋπόθεση επιτυχίας είναι η δουλειά αυτή να γίνει υπόθεση όλης της οργάνωσης και όλου του δυναμικού που ενδιαφέρεται και δεσμεύεται στην προοπτική αυτή.

Πιο συγκεκριμένα, με αφετηρία τις αποφάσεις του έκτακτου πανελλαδικού σώματος, μέσα απ' όλη τη δουλειά μας στις εκλογικές και πολιτικές μάχες καθώς και στην πορεία προς το 2^ο Συνέδριο του NAP, στόχος είναι **η συλλογική επεξεργασία, η προβολή και προώθηση στην πράξη ενός τέτοιου προγράμματος το οποίο θα περιλαμβάνει τους στόχους πάλης και τη γραμμή πολιτικής παρέμβασης σε όλα τα μέτωπα. Θα αποτελεί τη βάση της δράσης μας στο μαζικό κίνημα, της γενικότερης πολιτικής μας δουλειάς και της εξόρμησης για τις μάχες των εθνικών και των ευρωεκλογών.**

Το περιεχόμενο του θα εκφράζει μια συνολική, μάχιμη γραμμή εργατικού μετώπου στην κατεύθυνση της αντικαπιταλιστικής επανάστασης και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης που θα εξοπλίζει το μαζικό κίνημα και τη μαχόμενη αριστερά για να αναπτύξουν αντιστάσεις, ρήξεις και αντικαπιταλιστικές διεκδικήσεις. Για επιδίωξη συγκεκριμένων ρηγμάτων και κατακτήσεων σε όλους τους πυλώνες της αντιδραστικής στρατηγικής του κεφαλαίου. Π.Χ στο κοινωνικό ζήτημα (σπάσιμο της εισοδηματικής πολιτικής, μείωση χρόνου εργασίας, ασφαλιστικό, ευέλικτοι εργαζόμενοι, μετανάστες, εργασία - παιδεία, διεκδίκηση σύγχρονων δικαιωμάτων στα πεδία του περιβάλλοντος και της αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης, μορφές συγκρότησης των δυνάμεων του νέου ταξικού εργατικού κινήματος). Στο ζήτημα της δημοκρατίας: κατάργηση του νέου νομοθετικού «ιδιώνυμου», τρομονόμοι, διαδηλώσεις, αντιαπεργιακοί θεσμοί κ.λ.π., στόχοι κατά της «δικτατορίας» των Μ.Μ.Ε., στόχοι κατά της αντιδραστικής σύμφυσης στρατού αστυνομίας ντόπιων και ξένων μυστικών υπηρεσιών εκτελεστικής εξουσίας, στόχοι κατά της «εικονικής δημοκρατίας» του ολιγαρχικού, κομματικού, κοινοβουλευτικού δικαστικού κοινωνικού «μαζικού ολοκληρωτισμού», συγκρότηση κινήματος για τις ελευθερίες που απαιτεί η εποχή μας, συγκρότηση των ανεξάρτητων οργάνων της εργατικής πολιτικής πάλης κ.λ.π. Στο ζήτημα του πολέμου: να καταργηθούν όλες οι ελληνικές ιμπεριαλιστικές «αποστολές», κατάργηση των πολεμικών βάσεων -ορμηθρίων στην χώρα μας, αλληλεγγύη και κοινή δράση με την αντιιμπεριαλιστική αντιπολεμική αντίσταση κ.λ.π. Στο ζήτημα της πάλης κατά της «παγκοσμιοποίησης» και της ΕΕ: όχι στο «Ευρωσύνταγμα», όχι στον Ευρωστράτο, αντιιμπεριαλιστικοί εργατικοί στόχοι για το Κυπριακό, πάλη κατά των υπερεθνικών καπιταλιστικών οργανισμών-θεσμών κ.λ.π., αντικαπιταλιστική αποδέσμευση -διεθνοποίηση,

συγκρότηση διεθνιστικών οργάνων και μορφών της εργατικής πολιτικής κ.λ.π. Στο ζήτημα του πολιτισμού των ιδεών και της επιστήμης για την κοινωνία κι όχι για το κεφάλαιο, μέτωπο κατά του σκοταδισμού του «ανορθολογισμού» της θρησκευτικής παραζάλης, στόχοι για μια επιστήμη στην υπηρεσία της κοινωνικής χειραφέτησης, στόχοι για την ανεξαρτησία και την απελευθέρωση των δημιουργών και των δημιουργημάτων της τέχνης και της επιστήμης από την σημερινή υποταγή στο κεφάλαιο, συγκρότηση των οργάνων και των κινήματων ενός εργατικού «διαφωτισμού» του μαχόμενου υλισμού και του επαναστατικού μαρξισμού της εποχής μας κλπ.

Βασικός πολιτικός στόχος στον προγραμματισμό αυτό είναι η πραγματοποίηση συγκεκριμένων και αποφασιστικών ενεργειών για τη διαμόρφωση του πόλου της επαναστατικής αριστεράς. Η συζήτηση αυτή δεν πρέπει να περιορίζεται μόνον η κυρίως στις διαδικασίες συντονισμού των πολιτικών και άλλων μετωπικών κινήσεων. Η υλοποίηση του στόχου αυτού συνδέεται κυρίως με την ανάπτυξη των εργατικών αγώνων, των μετώπων πάλης και των αριστερών κοινωνικοπολιτικών συσπειρώσεων και πιο συγκεκριμένα με:

- την ανάπτυξη μαζικών εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων που θα βγάζουν πλατύτερες μάζες από την αδράνεια, θα αναπτύσσουν την άμεση δημοκρατία σε όλες τις διαδικασίες του κινήματος και θα διαμορφώνουν όρους για την αναχαίτιση της αντεργατικής αντιδραστικής επίθεσης. Για την υπεράσπιση και ουσιαστική βελτίωση της θέσης και των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της νεολαίας σε όλα τα μέτωπα: εργασιακό, ασφαλιστικό, δημοκρατικά δικαιώματα κλπ. Με την διεκδίκηση αιτημάτων που εκφράζουν τις εργατικές ανάγκες και την προώθηση στόχων και γραμμής πάλης που θα δημιουργούν ρήγματα στην αντεργατική επίθεση, στην κατεύθυνση της ρήξης και της ανατροπής της πολιτικής της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, της ΕΕ και του κεφαλαίου.

- Τον καθορισμό συνολικής, στρατηγικού προσανατολισμού, γραμμής, για την σύνδεση των αιτημάτων των μαζικών αγώνων με συνολικούς πολιτικούς στόχους αντικαπιταλιστικής κατεύθυνσης. Για τον συντονισμό τους σε κλαδικό, διακλαδικό και εθνικό επίπεδο ενάντια στους βασικούς πυλώνες της πολιτικής κυβέρνησης - ΕΕ. Για το συντονισμό των αντικαπιταλιστικών εργατικών συσπειρώσεων και κινήσεων και τη διαμόρφωση κοινών στόχων και γραμμών πάλης που θα πολιτικοποιούν το κίνημα και θα προωθούν την κοινή δράση με άλλες αριστερές δυνάμεις. Για τη διαμόρφωση διακριτού πόλου ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής κατεύθυνσης στο εργατικό κίνημα.

- **Ουσιαστική συμβολή στην ανάπτυξη του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς έχει η διαμόρφωση των προϋποθέσεων για τη δημιουργία ενός αντικαπιταλιστικού-ανατρεπτικού πολιτικού ρεύματος στη νεολαία που είναι η κύρια έκφραση της πολιτικής γραμμής του Αριστερού Αντικαπιταλιστικού Μετώπου νεολαίας και άρα το βασικό καθήκον της ν.Κ.Α για όλη την επόμενη περίοδο.** Δεν πρόκειται για τη δημιουργία ενός διαφορετικού «νεολαιίστικου» πόλου αλλά για τη σύνδεση των αντικαπιταλιστικών και ριζοσπαστικών τάσεων του νεολαιίστικου κινήματος με τη συνολική προσπάθεια για την εργατική πολιτική, σε συνδυασμό με την αυτοτελή αντικαπιταλιστική δράση και συσπείρωση των νέων αγωνιστών σε όλες τις μάχες και τα ζητήματα.

Σύμφωνα με τις αποφάσεις της συνδιάσκεψης και του ΚΣ της νΚΑ, τα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά της πολιτικής του ΑΑΜ και του προγράμματός της νΚΑ υπαγορεύονται από τη στρατηγική της αντικαπιταλιστικής επανάστασης- κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Άρα το αντικαπιταλιστικό-ανατρεπτικό ρεύμα στη νεολαία δεν είναι «σημαία ευκαιρίας» επειδή το κίνημα είναι σε υποχώρηση, οι καιροί για την Αριστερά είναι δύσκολοι κλπ. αλλά διαρκής προσπάθεια. Δεν είναι μια προσπάθεια τυπικής ανταπόκρισης στο αίτημα για ενότητα, αλλά μια προσπάθεια ουσιαστικής ανταπόκρισης με βάση το πολιτικό περιεχόμενο που απαιτεί η ταξική πάλη σήμερα. Δεν απευθύνεται κυρίως στις υπαρκτές πολιτικές δυνάμεις και μορφώματα -αν και έχει ως απαραίτητο **συστατικό** και αυτό το στοιχείο- αλλά στο διάσπαρτο δυναμικό που αναζητά και δρα ριζοσπαστικά και, ακόμα περισσότερο, σε αυτό που θα γεννήσει η ταξική πάλη, στη δυναμική που δημιουργεί το κοινωνικοπολιτικό ρεύμα που προαναφέραμε, στις νέες τάσεις που θα γεννηθούν.

Δεν απαιτεί εκπτώσεις από το περιεχόμενο ή τη λογική μας, αλλά αντίθετα το ουσιαστικό και με βάθος ξεδίπλωμά τους. Δεν είναι μόνο λογική ενότητας και συσπείρωσης, είναι και λογική ανεξαρτησίας από την αστική πολιτική και τους φορείς της, από το κράτος και την Ε.Ε., αλλά και από την χρεοκοπημένη Αριστερά. Δεν είναι κάτι στατικό από άποψη περιεχομένου και μορφής, αλλά κάτι εξελισσόμενο, δυναμικό και αναπτυσσόμενο, με βάση την κάθε φορά εξέλιξη της ταξικής πάλης. Δεν οικοδομείται γύρω από μια μορφή, αλλά μέσα από έναν πλούτο αναπτυσσόμενων μορφών και επιπέδων, τόσο στο κίνημα όσο και στην κεντρική πολιτική, τόσο από τα «πάνω» όσο και από τα «κάτω». **Δεν είναι απλώς κοινή δράση στο κίνημα, είναι προσπάθεια βαθύτερης και μονιμότερης ενοποίησης σε όλη τη γραμμή του ΑΑΜ** με στρατηγικά χαρακτηριστικά.

Με το σκεπτικό αυτό θα πρέπει να μιλήσουμε για μια νέα στράτευση, για μια πανεξόρμηση όλων των δυνάμεων του ΝΑΡ και της νΚΑ, του ΜΕΡΑ, των οργάνωσεων, κινήσεων και συσπειρώσεων -πολιτικών και κοινωνικών-

προκειμένου να αναδειχτεί το ζήτημα του πόλου σαν το πρωτεύον καθήκον. Στη βάση αυτή θα χρειαστεί να επεξεργαστούμε, να αναλύσουμε και να προβάλουμε πιο συγκεκριμένα και πειστικά όλο το θεωρητικό και πολιτικό πλαίσιο που τεκμηριώνει την ταξική αναγκαιότητα και την ρεαλιστική προοπτική του πόλου. Να αποδείχνουμε με τον τρόπο αυτό και στηριζόμενοι στις κοινές εμπειρίες σε όλους τους αγωνιστές των κινημάτων και της αριστεράς ότι ο πόλος της επαναστατικής αριστεράς αποτελεί:

υ Ανάγκη, ελπίδα και δυνατότητα των ίδιων των εργαζομένων για να διεξάγουν νικηφόρα τις καθημερινές μάχες για τα δικαιώματά τους και να δώσουν αποφασιστική απάντηση στην ενιαία στρατηγική επίθεση των δυνάμεων της αστικής πολιτικής, προκαλώντας ρήγματα και ανατρέποντας βασικούς πυλώνες της. Η προώθηση του τρίτου πόλου στην αριστερά δεν είναι μια στενή μικροκομματική επιδίωξη για να διεκδικήσει και η ριζοσπαστική αριστερά ένα μεγαλύτερο κομμάτι του αριστερού χώρου. Η συγκρότηση του πόλου της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς ανοίγει το δρόμο της συνένωσης όλων των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων του Αντικαπιταλιστικού Εργατικού Μετώπου και της κοινωνικής απελευθέρωσης των εργαζομένων.

υ Πραγματική δυνατότητα για τη συνένωση σε ανώτερο πολιτικό επίπεδο όλου του δυναμικού που αναζητά τρόπους πολιτικής έκφρασης της αγωνιστικής παρέμβασης και της επιρροής του στα μαζικά κινήματα και στα πολιτικά μέτωπα. Για να επιστρέψει σε αυτά με νέα έμπνευση και αυτοπεποίθηση για μια ποιοτική αναβάθμιση των αγώνων των κινημάτων και των μετώπων για μια εφ'όλης της ύλης μάχη που θα είναι νικηφόρα. Ούτε πρόκειται να πετύχει η όποια προσπάθεια αν περιορίζεται η υπόθεση μόνο στις πολιτικές οργανώσεις και κινήσεις. **Ο πόλος της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς θα γίνει ρεαλιστική προοπτική και θα αποκτήσει κοινωνική και πολιτική υπόσταση όταν θα γίνει υπόθεση ολόκληρου του αριστερού δυναμικού που είναι στρατευμένο και θα στρατεύεται στις μάχες του κινήματος και των μετώπων πάλης.**

υ Γραμμή διαχωρισμού από τις τάσεις δορυφοροποίησης τμημάτων της ριζοσπαστικής αριστεράς στις εκλογικές συσπειρώσεις του ΚΚΕ και του ΣΥΝ. Από τις σεχταριστικές λογικές των μοναχικών δρόμων και της «αυτόκεντρης ανάπτυξης». Από τον αδιέξοδο κινηματικό πρακτικισμό που οδηγεί σε κατακερματισμό και άρνηση της συνολικής πολιτικής πάλης. Είναι μια γραμμή που επιδρά ευρύτερα στον προβληματιζόμενο και μαχόμενο κόσμο της αριστεράς και δημιουργεί νέες δυνατότητας ιδεολογικής διαφοροποίησης και πολιτικού απεγκλωβισμού δυνάμεων από τη ρεφορμιστική αριστερά και ανάληψης πρωτοβουλιών κοινής δράσης με τις άλλες δυνάμεις της αριστεράς

υ Πρόκληση για τη ριζοσπαστική αριστερά να αποδείξει ότι είναι ικανή όχι μόνον για τα κινήματα, τους μαζικούς αγώνες και τα επιμέρους μέτωπα αλλά ότι μπορεί να ανταποκριθεί στην απαίτηση των καιρών και να αναλάβει σημαντικό ρόλο για ένα ισότιμο διάλογο των αγωνιστών της αριστεράς για μια αξιόπιστη διαδικασία κοινής δράσης, για την αναγέννηση και την ενότητα της αριστεράς σε επαναστατική βάση και, κυρίως, για την επαναθεμελίωση της κομμουνιστικής απελευθερωτικής προοπτικής της εποχής μας. Με την έννοια αυτή, η πρόταση για πραγματοποίηση των πρώτων βημάτων συγκρότησης ανεξάρτητου αντικαπιταλιστικού πόλου θα πρέπει να απευθύνεται σταθερά και επίμονα σε όλες τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς, ανεξάρτητα αν, σήμερα, δεν συμμετέχουν στις σχετικές συζητήσεις.

Στην κατεύθυνση αυτή, σε γενικές γραμμές, **κινούνται όλες οι δυνάμεις του ΜΕΡΑ** και έχουν συμβάλει ουσιαστικά στη θετική εξέλιξη των συζητήσεων για τον πόλο. Έχει ιδιαίτερη σημασία να τονιστεί ότι, και στο πλαίσιο του ΜΕΡΑ, υιοθετείται η άποψη ότι τα βήματα προώθησης του πόλου δεν ταυτίζονται με μια απλή διεύρυνση του ίδιου του ΜΕΡΑ. Αλλά με την προοπτική μιας αναβαθμισμένης, σε στόχους και μορφές, πολιτικής ενοποίησης αγωνιστών του κινήματος, εργατικών και άλλων αριστερών συσπειρώσεων και πολιτικών κινήσεων της ριζοσπαστικής αριστεράς. Στη λογική αυτή, άλλωστε, κινούνται και οι πολιτικές κινήσεις Οικολόγοι-Εναλλακτικοί, ΑΡΑΣ και Αριστερή Ανασύνθεση που συμμετέχουν ενεργά στις διεργασίες για τον πόλο. Είναι μάλιστα κοινή η άποψη σε όλες αυτές τις δυνάμεις ότι η πρόταση για συμμετοχή στις διαδικασίες πολιτικής ενοποίησης θα πρέπει να απευθύνεται σταθερά και με επιμονή σε όλες τις ριζοσπαστικές δυνάμεις ακόμη και σε αυτές που έχουν ήδη η πρόκειται να ενταχθούν σε σχήματα συνεργασίας με τις δυνάμεις της ρεφορμιστικής και διαχειριστικής αριστεράς.

Η διαδικασία συντονισμού και συνεργασίας των πολιτικών οργανώσεων παρότι αποτελεί ένα από τα επίπεδα του πόλου έχει, στη σχετική της αυτοτέλεια, μια ιδιαίτερη σημασία. Διότι αναδειχνει πολιτικά το θέμα, ενεργοποιεί ευρύτερες διεργασίες στη ριζοσπαστική αριστερά και διευκολύνει τις συσπειρώσεις δυνάμεων στα

κοινωνικά και πολιτικά μέτωπα. Μέχρι στιγμής έχει προχωρήσει η συμφωνία στο κείμενο-πρόσκληση για συλλογή υπογραφών. Διοργανώθηκαν με επιτυχία οι δυο πρώτες ανοικτές εκδηλώσεις στην Αθήνα και στην Πάτρα. Προετοιμάζεται μια ακόμη εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη και μια αντίστοιχη της ΝΚΑ για τη ριζοσπαστική αντικαπιταλιστική νεολαία... Η ΝΚΑ, σύμφωνα με τις αποφάσεις της, ξεκινάει εξόρμηση με βάση το κείμενο για τον πόλο, σε όλες τις πόλεις και χώρους, και απευθύνεται τόσο στις δυνάμεις, σχήματα και αγωνιστές που βρέθηκαν σε κοινή πορεία με μας στο νεολαιίστικο κίνημα (ΕΑΑΚ, Πρωτοβουλία Αγώνα) αλλά και ευρύτερα σε αγωνιστές και κόσμο της αριστεράς. Παράλληλα θα πάρει πρωτοβουλία και για αυτοτελή συζήτηση με δυνάμεις και αγωνιστές του νεολαιίστικου κινήματος για τη δυνατότητα διαμόρφωσης αντικαπιταλιστικού ρεύματος στη νεολαία, για την ενεργητική συμμετοχή και συμβολή του νεολαιίστικου κινήματος στον πόλο της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Για το σκοπό αυτό **σε συνεργασία και με τις δυνάμεις που υπογράφουν το κείμενο και έχουν αναφορά στη νεολαία θα προχωρήσει σε μια συνέλευση των νέων αγωνιστών** που στηρίζουν και υπογράφουν το κείμενο. Η συνέλευση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί μέχρι αρχές Φλεβάρη και να έχει στόχο μια κοινή ανακοίνωση για την αναγκαιότητα ύπαρξης και συγκρότησης ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο νεολαιίστικο κίνημα.

Συνεχίζουμε, γενικότερα, την προσπάθεια για συζήτηση και υπογραφή του κειμένου - πρότασης σε όσο το δυνατόν περισσότερα σχήματα, συσπειρώσεις, κινήσεις και αγωνιστές. Αμέσως μετά τις εκλογές επιδιώκουμε η διαδικασία για βήματα στην κατεύθυνση του πόλου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς **να πάρει νέα ώθηση, με το βέθεμα του πολιτικού της περιεχομένου και την ανάπτυξη της πολιτικής της παρέμβασης**. Ετσι με μια σειρά πολιτικές πρωτοβουλίες, συνελεύσεις και εκδηλώσεις - συζητήσεις (π.χ. συνέλευση αρχές Απρίλη) επιδιώκουμε να τεθεί το θέμα της αντιμετώπισης της νέας πολιτικής κατάστασης που θα έχει διαμορφωθεί μετά τις εκλογές και της παρέμβασης στα κρίσιμα κοινωνικά και πολιτικά μέτωπα και στο συνολικό πολιτικό πρόβλημα της επόμενης περιόδου (εργατικό κίνημα και αγώνες ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική, δημοκρατία, αντιπολεμικό κίνημα, ευρωεκλογές, ολυμπιακοί αγώνες κλπ). Ταυτόχρονα ανοίγουμε τη διαδικασία του διαλόγου για τα μεγάλα ζητήματα της εποχής μας (εκδήλωση γύρω στις 20 Μάρτη με αφορμή την επέτειο της επέμβασης στο Ιράκ για τον καπιταλισμό και τον πόλεμο στην εποχή μας). Στα πλαίσια αυτά πρέπει να αντιμετωπίσουμε και το θέμα της συγκρότησης μιας ανοιχτής συντονιστικής επιτροπής οργανώσεων, κινήσεων και αγωνιστών.

Ως ΝΑΡ, έχουμε, με σαφήνεια διατυπώσει την άποψη - μαζί και την αυτοκριτική μας - να προχωρήσουν οι διαδικασίες με ρυθμούς που απαιτούν οι εξελίξεις και το κίνημα. Για το προσεχές διάστημα θα χρειαστεί να επεξεργαστούμε προτάσεις για τα επόμενα βήματα, για τη συγκρότηση Κίνησης για τον πόλο, για τον προγραμματισμό πολιτικών δραστηριοτήτων και παρεμβάσεων, για τη δημιουργία συντονιστικού που θα προωθεί τις διαδικασίες αυτές. Με στόχο να γίνει υπόθεση όλων των σχημάτων και συσπειρώσεων, όλων των μετωπικών πρωτοβουλιών και πριν απ' όλα των ίδιων των αγωνιστών της ριζοσπαστικής αριστεράς. **Το κυριότερο και πιο σημαντικό, βέβαια, είναι να ωριμάσει και να οριστικοποιηθεί η απόφαση ότι για να έχουν προοπτική οι μαζικοί αγώνες και τα μέτωπα πάλης είναι επιτακτικά αναγκαία η εφ' όλης της ύλης σε πολιτικό επίπεδο συγκρότηση και παρέμβαση της επαναστατικής αριστεράς και, με τον τρόπο αυτό, να αναδειχτεί το ζήτημα του τρίτου πόλου σε ένα από τα κεντρικά θέματα της πολιτικής ατζέντας των συζητήσεων στην αριστερά, ιδιαίτερα στην περίοδο της εκλογικής μάχης.**

Στη μάχη των εκλογών με το ΜΕ.Ρ.Α.

Το ΜΕΡΑ έχει ήδη ανακοινώσει την εκλογική του κάθοδο με τη συμμετοχή των Οικολόγων-Εναλλακτικών καθώς και ανένταχτων αριστερών με αυξημένη αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση για τις θετικές προοπτικές του ψηφοδελτίου μας που έχουν δημιουργηθεί, κυρίως, στους αγώνες και στα μέτωπα πάλης. Δεν υποτιμούμε τις γενικότερες δυσκολίες και ιδιαίτερα την πολιτική πίεση που ασκείται στη ριζοσπαστική αριστερά από τις αστικές δυνάμεις γενικά και ειδικά από την ρεφορμιστική αριστερά. Για το ΝΑΡ και το ΜΕΡΑ είναι απόλυτα ξεκάθαρα τα όρια των εκλογών για το κοινοβούλιο και τους άλλους θεσμούς της αστικής δημοκρατίας (πχ τοπική αυτοδιοίκηση) όπως, επίσης, η πραγματική πολιτική σημασία τους για το εργατικό κίνημα από ταξική και μαρξιστική σκοπιά. Γνωρίζουμε, επομένως, ότι η πολιτική και εκλογική στήριξη του ΜΕΡΑ θα εκφράσει, στις συγκεκριμένες συνθήκες, **το βαθμό πολιτικής ωριμότητας των πρωτοπόρων αντικαπιταλιστικών τμημάτων του εργατικού κινήματος, του κινήματος της νεολαίας και της αριστεράς που έχουν διαμορφώσει συνειδήσεις στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες της πρόσφατης αλλά και των προηγούμενων περιόδων του κινήματος**. Που θα δοκιμαστεί, μάλιστα, σε μια εφ' όλης της ύλης πολιτική και ιδεολογική σύγκρουση με την αστική πολιτική μέσα σε δύσκολες συνθήκες και αρνητικούς συσχετισμούς. Και με

τον τρόπο αυτό θα δημιουργήσει καλύτερες προϋποθέσεις για τους αγώνες της επόμενης μέρας που θα κρίνουν και τις εξελίξεις για τα εργατικά συμφέροντα. Με το σκεπτικό αυτό καλούμε όλους τους εργαζόμενους, όλους τους νέους και όλους τους αγωνιστές του ευρύτερου ριζοσπαστικού αριστερού χώρου, ανεξάρτητα από τις όποιες διαφορές, να πάρουν θέση στηρίζοντας το ΜΕΡΑ και συμμετέχοντας ενεργά στην εκλογική μάχη του μόνου ενωτικού μετωπικού ψηφοδελτίου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Πάνω στον άξονα αυτό μπορεί να βασιστεί όλη η προεκλογική δουλειά για να πειστούν όσο γίνεται περισσότεροι εργαζόμενοι, νέοι και νέες να δώσουν την ψήφο τους στο ΜΕΡΑ.

Οι επιδιώξεις της αστικής τάξης και όλου του μετώπου εξουσίας πολιτικού, οικονομικού, Μέσων Ενημέρωσης κ.α. είναι, στα βασικά σημεία τους, ξεκάθαρες: Προώθηση των βασικών κατευθύνσεων της αντεργατικής επίθεσης, ανάδειξη στην κυβέρνηση του καλύτερου στη φάση αυτή διαχειριστή, διασφάλιση της συναίνεσης της αντιπολίτευσης, συνολική ανασυγκρότηση του πολιτικού σκηνικού με μια νέα αντιδραστική μεταπολίτευση.

Το προεκλογικό σκηνικό έχει διαμορφωθεί και αν δεν συμβούν δραματικά γεγονότα δεν πρόκειται να αλλάξει ουσιαστικά. Το ΠΑΣΟΚ παίζει το χαρτί της αλλαγής ηγεσίας. Προσπαθεί να μετατρέψει την εκλογική διαδικασία σε «ντέρμπι» και να αποφύγει την ήττα που ήταν σίγουρη με την ηγεσία Σημίτη. Στην περίπτωση ήττας προσβλέπει σε μικρή διαφορά από τη ΝΔ ώστε να προετοιμάσει μια γρήγορη επιστροφή. Η ΝΔ διεκδικεί τη νίκη, όχι τόσο σαν εκφραστής ενός ρεύματος «αλλαγής» αλλά περισσότερο σαν αναγκαστική εναλλαγή μιας σάπιας και πλήρως απωθητικής εξουσίας. Ο ΣΥΝ προσπαθεί να κρατηθεί στη Βουλή οξύνοντας την αντιπαράθεση με το ΠΑΣΟΚ, ενισχύοντας τη συνεργασία με αριστερές εξωκοινοβουλευτικές κινήσεις και ομάδες και παίζοντας το χαρτί της ενότητας, στα όρια βέβαια της γενικότερης λογικής του. Το ΚΚΕ προσπαθεί να συγκρατήσει τα εκλογικά του ποσοστά και επιδιώκει να προσελκύσει ψηφοφόρους από τα χιλιάδες πρώην μέλη του και από τους αριστερούς που κατά κύματα διαφοροποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια από την πολιτική του.

Για τους εργαζόμενους και τη νεολαία καθώς και για τις ευρύτερες αγωνιστικές δυνάμεις τους δεν έχει ουσιαστική σημασία το ποιος θα αναλάβει τη διαχείριση της κυβερνητικής εξουσίας. Ούτε, βέβαια, ποιος θα επικρατήσει και εκλογικά στην αντιπαράθεση ΚΚΕ και ΣΥΝ. Αυτά τα οποία θα πρέπει, και με τη δική μας συμβολή, να ξεχωρίσουν ως κριτήρια για όλη τη διαδικασία και τα αποτελέσματα των εκλογών, εθνικών και ευρωεκλογών, είναι:

-Να καταδικαστεί αποφασιστικά η κυβερνητική πολιτική του ΠΑΣΟΚ – με την Σημιτική και την Παπανδρεϊκή ηγεσία - από τα αριστερά και από τη σκοπιά των εργατικών αγώνων και συμφερόντων.

-Να απορριφθεί η νεοφιλελεύθερη αντιδραστική πολιτική της ΝΔ ως εναλλακτική κυβερνητική λύση αντίθετη με τα συμφέροντα όλων των εργαζομένων.

-Να καταδειχτεί ότι η αντινεοφιλελεύθερη γραμμή του ΣΥΝ και των εταίρων του, παρά τα ανοίγματα προς τα αριστερά και τα κινήματα, δεν ξεφεύγει από τις κεντρικές κατευθύνσεις και επιλογές της ΕΕ και του κεφαλαίου.

- Να αποδειχτεί ότι με την αντιμονοπωλιακή λογική και το πρόγραμμα «λαϊκής οικονομίας - εξουσίας» του ΚΚΕ δεν ξεοπλίζεται το κίνημα για μια ανατρεπτική και νικηφόρα προοπτική .

Για τις δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς η εκλογική καμπάνια είναι μια σημαντική ευκαιρία για να αναπτυχθεί μια βαθύτερη συζήτηση σε ευρύτερους χώρους εργαζομένων και αγωνιστών της αριστεράς και να αναδειχτεί η ανάγκη για:

- Μια συνολική αντιπαράθεση με όλες τις παραλλαγές της νεοσυντηρητικής πολιτικής, με την αντιδραστική αντεργατική επίθεση γενικότερα και με τους κάθε λογής κυβερνητικούς διαχειριστές της. από τη σκοπιά του επαναστατικού αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση της εργασίας.

- Τη δημιουργία καλύτερων όρων και προϋποθέσεων για τους αγώνες της «επόμενης μέρας», για μια αποτελεσματική απάντηση στην αντιδραστική-αντεργατική επίθεση του αστικού μετώπου εξουσίας, που θα

κλιμακωθεί μετά τις εκλογές, ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα θα είναι στην κυβέρνηση. Για τη διαμόρφωση μέσα στους αγώνες ενός προγράμματος ρήξεων και ανατροπών της αστικής πολιτικής.

- Την πραγματοποίηση συγκεκριμένων και αποφασιστικών βημάτων για τη δημιουργία ενός ευρύτερου πόλου της επαναστατικής αριστεράς που θα στηρίζει τους εργατικούς αγώνες, θα προωθεί το διάλογο και την κοινή δράση στο χώρο της αριστεράς και κυρίως θα ανοίγει δρόμους για την κατάκτηση του κομμουνιστικού απελευθερωτικού προγράμματος της εποχής μας.

Η πολιτική εκλογική δουλειά μας για να αποκτήσει εμβέλεια και αποτελεσματικότητα θα πρέπει να διαπερνιέται από τη γενικότερη λογική του αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου και να αναδείχνει τη γενικότερη προσπάθεια για μια άλλη αριστερά.

Στην προεκλογική περίοδο οι κυρίαρχες δυνάμεις επιδιώκουν να παραλύσουν τις αντιστάσεις και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων. Εμείς αντιπαραθέτουμε μια άλλη λογική αγωνιστικής ανάτασης του εργατικού κινήματος, δημιουργίας κοινωνικοπολιτικού μετώπου ανατροπής του αστικού μπλόκ εξουσίας και επιτάχυνσης των διαδικασιών για την ενότητα της επαναστατικής αριστεράς. Η ανάδειξη και προβολή αυτής της λογικής θα δημιουργεί ευνοϊκό πλαίσιο για την επιτυχία των εκλογικών μας στόχων. Θα ανοίγει δρόμους ώστε να εκφραστούν και εκλογικά εκείνες, οι μειοψηφικές αλλά κρίσιμες, δυνάμεις των πρωτοπόρων αγωνιστών των κινήματων και της ριζοσπαστικής αριστεράς που αναζητούν μια άλλη ανεξάρτητη αριστερά. Θα διευκολύνει τους πρωτοπόρους εργαζόμενους να καταδικάσουν την αντεργατική επίθεση με την ενίσχυση των ψηφοδελτίων του ΜΕΡΑ, με την απόρριψη των γραμμών δορυφοροποίησης στη ρεφορμιστική και διαχειριστική αριστερά και των διάφορων παραλλαγών μοναχικού δρόμου. Μέσα από όλη αυτή τη δουλειά επιδιώκουμε να εκφράζεται και στην εκλογική μάχη η δυναμική του πόλου. Διότι οι διεργασίες για τη διαμόρφωση πολιτικής πλατφόρμας και δομής συντονισμού των πρωτοβουλιών για τον πόλο, ενθαρρύνουν τις τάσεις και τις διαθέσεις ανεξάρτητης πολιτικής και εκλογικής έκφρασης με το μέτωπο της ριζοσπαστικής αριστεράς. Αυτό θα πρέπει να σηματοδοτηθεί, επίσης, με τη συμμετοχή στα ψηφοδέλτια του ΜΕΡΑ ανένταχτων αγωνιστών και συντρόφων από τα διάφορα αριστερά σχήματα και μέτωπα πάλης.

Η εξόρμηση μας θα πρέπει να στηριχτεί σε πολύμορφες και πρωτότυπες πρωτοβουλίες ενεργοποίησης εργαζομένων, νεολαίας και αγωνιστών, με διάφορες μορφές συμμετοχής όπως συνελεύσεις, συσκέψεις κ.α. Στην κατεύθυνση αυτή μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά οι αγωνιστές που συμμετέχουν σε συσπειρώσεις εργαζομένων, σε κινήσεις πόλης, στα διάφορα μετωπικά σχήματα καθώς και στα φοιτητικά σχήματα των ΕΑΑΚ και άλλες νεολαιίστικες συλλογικότητες, με τη διοργάνωση πολύμορφων εκδηλώσεων υποστήριξης του ΜΕΡΑ. Με τον τρόπο αυτό, δημιουργείται ένα γενικότερο ευνοϊκό περιβάλλον για την εκλογική μάχη, για τους αγώνες της επόμενης μέρας και για την εξέλιξη του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Οι εκλογές αποτελούν σημαντική ευκαιρία παρέμβασης του ΜΕΡΑ σε ευρύτερα τμήματα του νεολαιίστικου κινήματος που έδωσαν μάχες, τόσο στην εκπαίδευση και σε εργασιακούς χώρους, όσο και σε πολιτικά μέτωπα πάλης όπως αυτό κατά του πολέμου, κατά της καπιταλιστικής «παγκοσμιοποίησης» και της Ε.Ε. κ.λ.π. Η ν.Κ.Α σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΚΣ της: το αμέσως επόμενο διάστημα, με ευθύνη του Κ.Σ, του Γραφείου και των υπεύθυνων στις πόλεις και τις οργανώσεις προχωρά στα εξής: **Συσκέψεις** σε όλες τις πόλεις και οργανώσεις για το ΜΕΡΑ, την εκλογική μάχη, τον πόλο της επαναστατικής αριστεράς, το αντικαπιταλιστικό-ανατρεπτικό ρεύμα στη νεολαία. Στόχος είναι να γίνουν όπου υπάρχει έστω και ένα μέλος της ν.Κ.Α. **Κεντρικές εκδηλώσεις** της ν.Κ.Α για το ΜΕΡΑ και την εκλογική μάχη το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Φλεβάρη σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Χανιά με ευθύνη του Κ.Σ και του Γραφείου του Κ.Σ. **Έκδοση αφίσας και προκήρυξης** της ν.Κ.Α για το ΜΕΡΑ με ευθύνη του Γραφείου του Κ.Σ. Τα υλικά αυτά είναι και τα βασικά υλικά για την εκλογική μάχη μαζί με τα αντίστοιχα υλικά του ΝΑΡ και του ΜΕΡΑ. Προγραμματισμός των πλάνων της οικονομικής εξόρμησης ανά πόλη και οργάνωση. Συμμετοχή στις εκδηλώσεις του ΜΕΡΑ και ιδιαίτερα στην Κεντρική εκδήλωση του στην Αθήνα. Κεντρικό Συμβούλιο της ν.Κ.Α. με θέμα την πρώτη αποτίμηση του σχεδιασμού για τις εκλογές και παραπέρα προώθηση του.

Στην προώθηση της πολιτικής γραμμής του Αντικαπιταλιστικού Εργατικού Μετώπου, του ανεξάρτητου πόλου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και στην επικείμενη εκλογική μάχη το ΠΙΝ μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά, με την πανελλαδική του εμβέλεια και την εβδομαδιαία κυκλοφορία του. Η αναβαθμισμένη ποιοτικά ανταπόκριση της εφημερίδας μας στις ανάγκες της νέας εποχής έχει γίνει αντικείμενο πολλών συζητήσεων μέσα στην οργάνωση και αποτέλεσε και θέμα ειδικής συνεδρίασης της Πολιτικής Επιτροπής, που κατέληξε σε συγκεκριμένη απόφαση. Αν και η συνολική συζήτηση θα συνεχιστεί με οργανωμένο τρόπο στην πορεία προς το συνέδριο, το αμέσως επόμενο διάστημα πρέπει –μέσα σε κλίμα

μαχητικής συστράτευσης και δημιουργικής κριτικής- να πετύχουμε την ενίσχυση του ΠΡΙΝ, ώστε να ανταποκριθεί στις κρίσιμες μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Τα άμεσα μέτρα που προτείνουμε αφορούν:

- Την προσπάθεια να αναδειχθεί το ΠΡΙΝ ως εφημερίδα του Αντικαπιταλιστικού Εργατικού Μετώπου, της πολιτικής γραμμής αλλά και της διαδικασίας συγκρότησης του τρίτου πόλου της Αριστεράς (που σήμερα κάνει τα πρώτα του βήματα). Για το σκοπό αυτό πρέπει να πληθύνουν οι παρεμβάσεις αγωνιστών και δυνάμεων που κινούνται στη λογική του πόλου.

- Την ενίσχυση της Συντακτικής Επιτροπής του ΠΡΙΝ με στελέχη της Π.Ε. του ΝΑΡ και του Κ.Σ. της ΝΚΑ, την καλύτερη συνεργασία με τις οργανώσεις, τα όργανα και τις επιτροπές, την ενίσχυση της παρουσίας του ΝΑΡ και των συντρόφων στις σελίδες της εφημερίδας.

-Τη δημιουργία δίπλα στη Συντακτική Επιτροπή μιας μηνιάτικης συνέλευσης του ΠΡΙΝ, όπου θα συμμετέχουν όλοι οι συντελεστές της εφημερίδας, σύντροφοι, αγωνιστές του εργατικού κινήματος, νεολαίοι, διανοούμενοι και συνεργαζόμενοι.

- Την ενεργητική αξιοποίηση του ΠΡΙΝ στην πολιτική δουλειά της οργάνωσης, εξορμήσεις και αναρτήσεις σε ταμπλό, την οργανωμένη (αλλά και ατομική, από κάθε σύντροφο) προσπάθεια για την άνοδο της κυκλοφορίας.

- Τέλος, την μακρόχρονη απάντηση στο οξύ οικονομικό πρόβλημα της εφημερίδας.

Θα θέλαμε επίσης για άλλη μια φορά να επισημάνουμε το οξύ οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε και σαν ΝΑΡ.

Για τις επόμενες μάχες

Με την ίδια μεθοδολογία, το ίδιο στρατηγικό πλαίσιο και πολιτική γραμμή θα αντιμετωπίσουμε τις μάχες της επόμενης περιόδου και τα καθήκοντα σε όλα τα μέτωπα, πριν απ' όλα στο εργατικό, της νεολαίας, της παιδείας, των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, κατά του πολέμου και της ιμπεριαλιστικής νέας τάξης, κατά της ΕΕ και της καπιταλιστικής «παγκοσμιοποίησης». Σε **δύο ζητήματα**, ωστόσο, θα κάνουμε μια ιδιαίτερη αναφορά στο πλαίσιο αυτής της εισήγησης.

Για το κίνημα κατά της Ολυμπιάδας- 2004

Υποστηρίζουμε την διαδικασία, που ήδη ξεκίνησε, για τη δημιουργία αυτοτελούς συσπείρωσης με τη συμμετοχή εργατικών, νεολαιίστικων κα συσπειρώσεων, καθώς και κινήσεων, εντύπων κα συλλογικοτήτων πόλης, μετά την πετυχημένη σύσκεψη στο Νέο Ηράκλειο. Θεωρούμε ότι στο περιεχόμενο και στους στόχους πάλης πρέπει να αναδειχτούν, ως άξονες πάλης τα μέτωπα κατά: της καταπάτησης των εργατικών δικαιωμάτων στην εργασία και στην ίδια τη ζωή, της τρομοκρατικής επίθεσης κράτους- ξένων υπηρεσιών ΗΠΑ κα ιμπεριαλιστικών μηχανισμών, της κερδοσκοπικής επίθεσης του κεφαλαίου και λεηλασίας του δημόσιου χώρου και περιβάλλοντος, της ιδεολογικής επίθεσης πολυεθνικών- κράτους κα αστικών μηχανισμών, κατά της λογικής και πρακτικής της αρπαχτής, της ντόπας και του εθελοντισμού. Η πολιτική κατεύθυνση της προσπάθειας θα πρέπει να στρέφεται κατά της κυβερνητικής πολιτικής, κατά των πολυεθνικών και του καπιταλιστικού μοντέλου ανάπτυξης, κατά των θεσμών καταστολής και των μηχανισμών ιμπεριαλιστικής παρέμβασης. Η αυτοτελής αυτή συσπείρωση θα επιδιώκει τη συνεργασία και την κοινή δράση με άλλες αντίστοιχες κινήσεις. Θα συνεργάζεται και θα στηρίζεται στις μετωπικές κινήσεις όπως η Πρωτοβουλία Αγώνα και η Αντιπολεμική Διεθνιστική Κίνηση. Βασική επιδίωξη της θα πρέπει να είναι η αναβάθμιση του κινήματος αυτού σε θέμα της όσο γίνεται ευρύτερης εργατικής και νεολαιίστικης αντίστασης και πάλης κατά της αντεργατικής αντιδραστικής επίθεσης που με την ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων έχει πάρει αποκρουστικές διαστάσεις.

Για τις ευρωεκλογές

Στόχος μας πρέπει να είναι: **να γίνει ένα σοβαρό βήμα στη συγκρότηση, πολιτική παρέμβαση και εκλογική έκφραση των κοινωνικών και πολιτικών ρευμάτων, σχημάτων και αγωνιστών που προσανατολίζονται σε μια εργατική αντικαπιταλιστική πολιτική, προς τον πόλο της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς.**

Από αυτή τη σκοπιά πρέπει να αναπτύξουμε και να βαθύνουμε το περιεχόμενο της στρατηγικής πολιτικής μας γραμμής και παρέμβασης, όπως έχουμε, ήδη, αναπτύξει πιο πάνω. Ιδιαίτερη προσπάθεια, στην κατεύθυνση αυτή, απαιτείται για την παραπέρα επεξεργασία και αποφασιστική προώθηση της πολιτικής μας λογικής για την ανατροπή της πολιτικής της ΕΕ σε όλα τα μέτωπα από την σκοπιά των σύγχρονων αναγκών και συμφερόντων των εργαζόμενων και της νεολαίας. **Η συνολική ανατροπή της ΕΕ, η αντικαπιταλιστική αποδέσμευση στην προοπτική μιας νέας εργατικής, αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής διεθνοποίησης.**

Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να αντιμετωπίσουμε πιο συγκεκριμένα ορισμένες νέες σοβαρές εξελίξεις στην πορεία της ευρωπαϊκής καπιταλιστική ολοκλήρωσης, όπως η αποτίμηση από την είσοδο του ευρώ, η δοκιμασία της Ε.Ε. στον πόλεμο του Ιρακ, το ευρωπαϊκό αυταρχικό - κατασταλτικό πλέγμα, το περιεχόμενο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος και οι αντιθέσεις γύρω από αυτό, η διεύρυνση και οι επιπτώσεις της, η κρίση του συμφώνου σταθερότητας, η προώθηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων της Λισσαβόνας στην εργασία και στην παιδεία και η αναδιάρθρωση της αγροτικής πολιτικής.

Το βασικό είναι στην πορεία προς τις ευρωεκλογές να υπάρξει μια αναβαθμισμένη πολιτική, ιδεολογική και κινηματική παρέμβαση για το ζήτημα της ΕΕ. σε όλα τα επίπεδα: με αυτοτελή δράση του ΝΑΡ και του ΜΕΡΑ, με αντι-Ε.Ε. καμπάνια της Πρωτοβουλίας Αγώνα, με αναβάθμιση του αντιΕΕ περιεχομένου στη διαδικασία για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και βεβαίως με προσπάθεια για ανάπτυξη αγώνων και χρωματισμό με τους αντιΕΕ στόχους των κινημάτων. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της Πρωτοβουλίας Αγώνα, με το αντι-ΕΕ κεκτημένο της και την ευρύτερη απήχηση της, θα προτείνουμε τη διαμόρφωση μιας πρότασης προς όλες τις συλλογικότητες και σχήματα, ανεξάρτητα αν συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία, ή στην διαδικασία του πόλου, που ενδιαφέρονται να συμμετέχουν σε μια 'αντι-ΕΕ καμπάνια' με το παραπάνω περιεχόμενο, προκειμένου να συζητηθεί- αποφασιστεί σε μια πανελλαδική συνάντηση.

Μέσα από όλη αυτή την πολιτική διαδικασία σε όλα τα παραπάνω επίπεδα θα κριθεί και η δυνατότητα **να υπάρξει ένα ευρύτερο ψηφοδέλτιο στις ευρωεκλογές, με πρωτοστατες το ΜΕΡΑ και τους Οικολόγους Εναλλακτικούς και με επιδίωξη συμμετοχής όλων των δυνάμεων και των αγωνιστών που ενεργοποιούνται στην κατεύθυνση της συγκρότησης του πόλου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.** Ταυτόχρονα έγκαιρα και με οργανωμένο τρόπο πρέπει να δούμε το θέμα της έκφρασης του διεθνισμού των αγώνων και των κινημάτων σε όλη αυτήν την πορεία και στα ψηφοδέλτιά μας.

Η Πολιτική Επιτροπή του ΝΑΡ, Αθήνα, Γενάρης 2004
